

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011077
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120011077.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich RNDr. Ing. Ladislava Franeka PhD. Gabriely Brestovanskej na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 16. júna 2020, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ N. N., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., prechodne bytom R., T. č. XXX,

2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., prechodne bytom R., T. č. XXX,

sa uznávajú za vinných, že

po tom, čo poškodenému G. B. van R. pôvodne ponúkli sprostredkovanie nákupu osobného motorového vozidla zn. Q. Thalia, ev. č.: BA-XXXTL od jeho vlastníka p. G. O. zaručujúc sa za uskutočniteľnosť jeho prepisu, ktorý sa však pre exekúcie zaťažujúce dotknuté vozidlo v konečnom dôsledku aj napriek vyplateniu kúpnej sumy vo výške 1.000,- Eur zo strany poškodeného do rúk obvineného T. K (stíhaného v samostatnom konaní) zrealizovať nepodarilo, po prechádzajúcej vzájomnej dohode a telefonických vyhrážkach adresovaných poškodenému dňa 07.06.2016 v čase okolo 21:45 hod. v Hrnčiarovciach nad Parnou na Voderadskej ulici na miestnej komunikácii osobným motorovým vozidlom zn. KIA Sephia, ev.č.: TT-XXXCE, bordovej farby, ktoré v danom čase viedol obvinený N. N., zablokovali tadiaľ prechádzajúce nákladné motorové vozidlo zn. Iveco Daily, ev. č.: TT-XXXGG, ktoré v danom čase viedol poškodený G. B. van R. so spolujazdcom svojím synom G. B. N., pričom na korbe tohto bolo naložené osobné motorové vozidlo zn. Renault Thalia, ev. č. BA- XXXTL, striebornej farby, v nadväznosti na čo všetci traja obvinení vystúpili z vozidla a kričali na poškodeného slovami "Daj dolu auto, inak ťa zabijeme", pričom po vystúpení poškodeného a jeho syna G. B. N. z vozidla a vzájomných slovných atakoch obvinený S. N. počas toho, ako obž. T. K. udrel rukou zovretou v päsť poškodeného G. B. van R. zozadu do oblasti hlavy a obvinený N. N. sa na poškodeného zahnal nožom s čepeľou o dĺžke približne 5 centimetrov, následkom čoho ho porezal v oblasti ľavého ucha a ľavého zápästia, držal syna poškodeného G. B. N. a zamedzil mu tak v snahe pomôcť poškodenému, bezprostredne po čom poškodený G. B. van R. spolu so svojím synom za účelom urýchleného odjazdu z miesta nastúpili naspäť do nákladného motorového vozidla zn. Iveco, kedy obvinený S. N. vyskočil na jeho korbu a z tam naloženého osobného motorového vozidla zn. Renault Thalia, ev. č.: BA-XXXTL vzal kľúče a doklady k tomuto prislúchajúce, v nadväznosti na čo odtiaľ zoskočil a poškodený z miesta odišiel preč smerom na Voderady s tým, že konaním obvinených boli poškodenému G. B. van R. spôsobené zranenia s dobou liečenia do 7 dní,

pričom obvinený N. N. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného soudu v Hodoníne sp. zn. 1T/51/2013 zo dňa 10.04.2013, právoplatným dňa 25.06.2013, bol za spáchanie úmyselných trestných činov loupěž podľa § 173 odst. 1 Trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. a nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podľa § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) Trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne,

teda

spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia nútili, aby niečo konal a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchali

- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k§ 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

a za sa odsudzujú:

obž.: S. N.

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona v časti per analogiam sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v:
- zákaze stretávania sa s osobami R. E., nar. XX.XX.XXXX a N. N., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

obž.: N. N.

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 a 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

obž. S. N.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok (vo vzťahu k uvedenému obžalovanému) neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

obž. N. N.

výrok o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok (vo vzťahu k uvedenému obžalovanému a k výroku o vine) neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

výrok o treste

V prípade výroku o treste súd zobral do úvahy skutočnosť, že obžalovaný vykonal vyhlásenie o vine, preto súd rozhodoval iba o treste. V tejto súvislosti súdu skúmal obsah spisu a príslušných lustrácií a zistil, že neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený zahraničným súdom, konkrétne Okresným súdom Hodonín rozsudkom zo dňa 10.04.2013, spis. značka 1T/51/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2013, pričom týmto rozsudok bol obžalovaný uznávaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže v súbehu so zločinom nedovolenej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a jedmi (pozn. predmetné skutky sú zločinmi nielen podľa ustanovení Trestného zákona účinného na území SR, ale aj v zmysle zák. č. 40/2009 Sb. Zákon - trestní zákoník účinný na území ČR, konkrétne v zmysle § 14 ods. 3 svojho textu). Už z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený bol v tomto konaní odsúdený za zločin a bol mu uložený nepodmienečný trest v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený s určením zostatku trestu 410 dní (rozhodnutím Okresného soudu Třebíč, zo dňa 24.04.2014, sp. zn.: 11PP 20/2014 - pričom došlo k následnému osvedčeniu v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia). Odsúdenie na nepodmienečný trest súd overil aj oboznámením rovnopisu vyššie citovaného rozsudku OS Hodonín. V súvislosti s týmto odsúdením súd len heslovito poukazuje na znenie § 7b ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom táto podmienka je splnená aj vzhľadom na znenie § 438e Trestného zákona (teda vzhľadom na neaplikovateľnosť uvedenej zákonnej výnimky z dôvodu odsúdenia po 01.01.2013).

S poukazom na uvedené súd mal za to, že v prípade odsúdeného je možné konštatovať recidívu trestného činu spáchaného vo forme zločinu pre účely aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Základná trestná sadzba pre obžalovaných predstavuje 4 roky až 10 rokov, v zmysle § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona (v prípade obž. V. N.), súd musel postupovať tak, že posúdil, ktorá z modifikácií trestnej sadzby má prednosť. Uvedený prepočet bol vykonaný nasledovne:

- základná sadzba trestov odňatia slobody v mesiacoch : 48 mesiacov - 120 mesiacov,
- pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim (§ 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona), ak poľahčujúce okolnosti prevládajú: 48 mesiacov - 96 mesiacov,
- v prípade obž. N. N. súd aplikoval § 38 ods. 5 Trestného zákona (72-96 mesiacov), pričom súd vychádza v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby
- vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vinne, mohol (ide o možnosť nie povinnosť súdu !) znížiť dolnú hranicu zvýšenej resp. zníženej trestnej sadzby o jednu tretinu - t.j. v prípade obž. N. N. na 48 mesiacov - 96 mesiacov (4 roky - 8 rokov).

Vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona) mal súd za preukázané, že obžalovaný až do podania obžaloby skutok popieral, uvádzal vlastnú verziu skutku a až na hlavnom pojednávaní vykonal vyhlásenie o vine. V prípade osoby obžalovaného tento nie je prvotrestanec, hoci v 6 prípadoch sa na neho hľadí ako na netrestaného, v jednom prípade mu súdu túto okolnosť zohľadnil ako podmienku pre aplikáciu § 38 ods. 5 Trestného zákona, a teda nie ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), avšak zjavne nie v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže obžalovaný až do skončenia prípravného konania popieral trestnú činnosť. V prípade odsúdeného súdu pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby zvýšenej podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona.

K výške trestu súd poznamenáva, že aj s ohľadom na vyššie rozobratú trestnú minulosť obžalovaného (najmä zahľadania predošlých trestov a uloženie len jedného nepodmienečného trestu zahraničným súdom); toto presvedčilo súd, aby aplikoval zákonnú možnosť, vyplývajúcu aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp.

zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého „ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu“ túto možnosť (t.j. zjavne ide o možnosť nie povinnosť) súd využil a uložil trest pod zvýšenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody, avšak nie v najnižšej možnej výmere (4 roky), ale vo výmere jej sa blížiacej (5 rokov) a to s poukazom na až dodatočný charakter priznania a čiastočne kritický postoj obžalovaného k trestnej činnosti. Fakt, že obžalovaný je aktuálne vo väzbe v inej trestnej veci (vec vedená na OS Trnava pod sp. zn.: 15Tk/1/2020), vedenej pre obzvlášť závažný zločin a v konaní zrejme prichádza do úvahy (v prípade odsúdenia) uloženie súhrnného trestu, tento súd nezohľadňuje rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny. Je však potrebné dodať, že obžalovaný bol výkon trestu v zahraničí upozornený na potrebu rešpektovania právnych noriem a skutok spáchal napriek podmienenému prepusteniu a v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia zahraničným súdom. Z uvedených dôvodov súd prikrčil k uloženiu trestu pri spodnej hranici možnej výmery, ale nie na jej samom okraji, čo súd taktiež považoval za akceptovateľné a adekvátne.

Keďže má odsúdený vykázaný výkon nepodmieneného trestu v zahraničí, ktorý má rovnaké účinky ako výkon trestu v podmienkach SR (a to bez ohľadu na fakt, že výkon trestu mohol byť vykonaný aj prípadnou väzbou), teda je dôvodná aplikácia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a súd zaradil obžalovaného pre výkonu trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

K výroku o náhrade škody sa súd nevyjadruje, keďže tento nárok nebol riadne a včas uplatnený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.